

Громадська ДУМКА

Білоцерківська міськрайонна газета

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 91-92 (13688-13689) 16 Листопада 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Біла Церква загадкова

Спогади Зимового палацу

Нині Зимовий палац графів Браницьких, що став домівкою для Білоцерківської школи мистецтв № 1, можливо, як ніяка інша місцева історична пам'ятка, міцно, природно своєю суттю пов'язує часи, засвідчує тяглість високої духовної традиції. В домі, де колись, за старих господарів-аристократів, лунали валь-

си й полонези, тепер навчають музиці дітей. Тут відбувається низка надзвичайно цікавих культурних подій за участю знаменитих постатей зі світу мистецтва, що приваблює творчих людей, усіх, кому близькі, кого бентежать тонкі матерії...

Днями в палаці відбувся незвичайний концерт-лекція в рамках краєзнавчих зустрічей, ініціатором якого став кандидат історичних наук Євген Чернецький. Директор школи Леся Крижешевська, розпочинаючи захід, зізналася: приємно, що такі зустрічі відбуваються саме в стінах цього закладу. Завдяки їм він не тільки позиціонує себе місцем, де навчають, а й справжнім осередком духовності й культури. Вона відрекла гостю – Людмилу Вольську, піаністку, лауреата міжнародних конкурсів, історика музики. Темою її концерту, що народився на

основі спеціального дослідження, стало музичне середовище графів Браницьких. Загалом же пані Людмила досліджує творчість Ференца Ліста й Фредеріка Шопена в контексті України. Відтак слухачі, яким пощастило потрапити на лекцію, відкрили для себе цілий космос імен, стосунків, критеріїв і, звісно, музики! Окремою насолодою було слідкувати за думкою лекторки, блискуча ерудиція та огром знань якої віртуозно трансформувалися в неймовірно емоційний, енергетично сильний виступ.

Як білоцерківцям, присутнім неймовірно цікаво

було дізнатися, які композитори (а це велетні чи просто визнані митці) і кому саме з Браницьких (численних сестер, кузин і так далі) присвячували свої твори. Що маестро Ліст був у Києві (і, як переконана пані Людмила, – в Білій Церкві також). Що Владислав Браницький привіз до столиці власний „Ерар” (рояль відомої фірми Себастьяна Ерара, дуже якісний і, звісно, дорогий), аби Ференц Ліст зміг потішити київських слухачів. Що родини Фредеріка Шопена і Браницьких тісно переплелися в Парижі й Варшаві...

Ми почули, що члени сім'ї Браницьких не тільки вчилися музиці і професійно володіли грою на різних інструментах (аж до органа), чим підкоряли серця відомих композиторів і спонукали їх до написання творів, а й безперервно жили на фоні музики (розумних машин, які її відтворюють, не було – живі оркестри грали часто й допізна). Що ця європейська родина меценатів виступала покровителькою геніальних музикантів XIX століття.

Коштовними вкрапленнями в полотно лекції стали твори згаданих композиторів. Їх виконала Людмила Вольська й учні школи мистецтв № 1 Олександр Воропай, Єва Маляренко, Зоряна Григоренко й Діана Кравчук. З-під пальчиків юних музикантів випорхнули 4 дитячі п'єси Ференца Ліста, темою однієї з яких була українська.

„Заплющіть очі й уявіть цей палац багато років тому, коли тут мешкали Браницькі, – запропонувала ще на початку зустрічі пані Людмила. – Ви обов'язково почуєте звуки фортепіано”. Це „працює” пам'ять Зимового палацу – твори, що тут пролунали того вечора, сприймалися по-особливому, ніби осучаснена луна того, що вже звучало два століття тому...

Валентина Храбуст

На знімку: Леся Крижешевська, Людмила Вольська, Євген Чернецький та юні піаністи після захопливої зустрічі.

Молімося за сироту

За доброю традицією в Україні вже декілька років поспіль у другу неділю листопада проводять День молитви за сиріт – день, коли люди молитовно просять Бога про захист, благословення та щасливі родини для всіх дітей-сиріт, а також про Божу ласку для тих, хто приймає та виховує їх у своїх сім'ях. У нашому місті 11 листопада у церквах та релігійних громадах під час недільних богослужінь прихожани долучилися до цього заходу. А в Будинку органної та камерної музики служба у справах дітей спільно з відділом культури і туризму та представниками різних релігійних конфесій організували спільну молитву заради кращого життя знедолених дітей.

До цієї події виступи художньої самодіяльності підготували вихованці білоцерківських шкіл мистецтв та колективи релігійних організацій. Кульмінацією заходу стала спільна молитва присутніх за дітей-сиріт.

У заході взяли участь депутат міської ради Ігор Гейло, начальник управління освіти і науки Юрій Петрик, начальник служби у справах дітей Валентина Кисельова, священнослужителі різних церков Білої Церкви, діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, опікуни та піклувальники, прийомні батьки, патронатні вихователі, усиновлювачі, керівники дитячих закладів та освітніх установ, звичайні містяни, не байдуші до сирітської долі.

За інф. служби у справах дітей Білоцерківської міської ради

Дорогі наші читачі!

Триває передплата на газету „ГРОМАДСЬКА ДУМКА” на 2019 рік

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:
8,40 грн – індекс 35027
7,50 грн – індекс 22139 (пільговий)
– НА 3 МІСЯЦІ:
25,20 грн – індекс 35 027
22,50 грн – індекс 22139 (пільговий)
– НА 6 МІСЯЦІВ:
50,40 грн – індекс 35027
45,00 грн – індекс 22139 (пільговий)
– НА 12 МІСЯЦІВ:
100,80 грн – індекс 35027
90,00 грн – індекс 22139 (пільговий)
УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

Залишайтеся нашими одноДУМЦЯМИ!

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ БІЛОЦЕРКІВЩИНИ!

Від щирого серця вітаємо вас із професійним святом – Днем працівників сільського господарства! Сьогодні усі найтепліші і найщиріші слова подяки і шани ми адресуємо вам, дорогі наші трудівники полів, ланів і ферм!

В усі часи праця сільського трудівника була і залишається нелегкою, але дуже важливою і потрібною, від якої залежить добробут і благополуччя людей. Бути аграрієм – це, безумовно, почесна місія. Недарма вас називають годувальниками, адже саме завдяки вашим знанням, мудрості, наполегливості, самовідданості, золотим рукам і невтомному працелюбству родить щедра українська нива, розвивається агропромисловий комплекс, живуть села.

Варто відзначити, що білоцерківські аграрії добре працювали. Є хороші здобутки щодо валового збору зернових та зернобобових, олійних та технічних культур. Має потенціал для подальшого зростання виробництва та підвищення економічної ефективності й районна галузь тваринництва. А як говорить народна мудрість: якщо є хліб і до хліба, то у народі панують мир і спокій.

Дякуємо величезній родині аграріїв за самовіддану працю, любов до рідної землі, терпіння та витримку. Нехай ніколи не переводиться селянський рід, а ваша праця буде належно поцінованою. Хай ваші мрії та сподівання втілюються в життя на благо розквіту єдиної та незалежної України. Миру, сімейного затишку, щастя та благополуччя вам та вашим родинам! Зі святом!

З повагою – **Геннадій Джегур**, голова Білоцерківської районної державної адміністрації
Анатолій Чичикало, в. о. голови Білоцерківської районної ради

Відкрито „гарячу” лінію Київської ОДА

Відповідно до ст. 40 Конституції України, законів України «Про звернення громадян» та «Про місцеві державні адміністрації», Указу Президента України від 7 лютого 2008 року № 109 «Про першочергові заходи щодо забезпечення реалізації та гарантування конституційного права на звернення до органів державної влади та органів місцевого самоврядування», з метою створення необхідних умов для реалізації конституційних прав громадян та всебічного вивчення громадської думки в Київській обласній державній адміністрації відкрито „гарячу” телефонну лінію.

Тепер жителі Київщини можуть зателефонувати на неї за номером **286-84-11** або надіслати звернення через електронну пошту **zvern@koda.gov.ua**.

На „гарячу” лінію громадяни можуть звернутися щодо питань по області, які належать до компетенції Київської ОДА. Сервіс працює з понеділка по п'ятницю з 9.00 до 18.00.

За інф. сайту КОДА

У місті Білій Церкві за адресою: вул. Богдана Хмельницького, 28, відкрився офіс Київської обласної партійної організації «ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ПЛАТФОРМА НАДІЇ САВЧЕНКО».
Графік роботи: пн-пт – 10.00–16.00.
Телефон: 096-342-93-96.

УВАГА! 20.11.2018 р. відбудеться апеляційний суд за адресою: м. Київ, вул. Солом'янська, 2а, на якому буде обрано міру запобіжного заходу Герою України, народному депутату Надії Савченко. Просимо приєднатися небайдужих.

Найдороща мова – власна

У світі, як свідчать компетентні джерела, налічується близько трьох тисяч мов – уявляєте, яке багате розмаїття! Але ж нам, українцям, найдороща власна. Так склалося, що досі, у XXI столітті, ціла самодостатня нація мусить якимсь навіченим дикунам доводити, що вона має таку свою мову й має на неї право. Власне, то була б їхня проблема, якби ми, в Україні суціль, вели себе в цьому питанні, як одна дружна родина. Та бачимо, що й тут роботи ще неочайний край. Тішить тільки, що людей, яким душа болить за рідне слово, за українську мову як один із символів європейської держави, не одиниці. То є надія, що ми її не віддамо!

Гуртує одностудії і свято, котре щорічно відзначаємо 9 листопада на честь преподобного Нестора Літописця, послідовника творців слов'янської писемності Кирила та Мефодія. Вважають, що саме з нього бере початок писемна українська мова.

Цьогоріч до білоцерківців на врочистий захід приїздили столичні гості – письменники й видавці брати Дмитро та Віталій Капранови. Актова зала Торгово-промислової палати, де відбувалася зустріч, не вміщала всіх охочих взяти в ній участь – прикрі недопрацювання організаторів.

Загалом задум був непоганий – до Дня української

писемності й мови продемонструвати результати живого мовотворчого процесу, якими, безумовно, є красне письменство й видавничка справа. Та й брати Капранови є однозначно успішними в цій царині. Правда, як на нас, захід видався дещо однобоким. Гості справді жваво розрекламували свої книжки, зокрема дві найновіші – «Справа Сивога» (детектив, головним героєм якого став відомий археолог та історик Дмитро Яворницький) та «Історія церкви». Так само активно й розпродали все, що привезли (в залі ж були бібліотекарі, вчителі-мовники, загалом публіка, котра читає). Однак не вистачило власне акценту, отого «кута подачі», як кажуть журналісти, з якого б усе дійство виглядало підпорядкованим важливій нагоді – власне відзначенню Дня української писемності й мови.

Автім, ця деталь не применшує гарної дати в нашому, українському, календарі. Та й радник міського голови Микола Антошок під час заходу зауважив, що ми вийшли на той рівень, коли в Україні стало модно (а ми б сказали – престижно) говорити українською. Він висловив побажання, аби наша мова й далі розвивалася, щоб її цінували, а ми, зрештою, пишалися, що належимо саме до української спільноти.

Валентина Храбуст

Соціологічні дослідження показують, що питання непомірних цін на комунальні послуги, насамперед на газ, є одним з найактуальніших питань для громадян України. На Заході і на Сході, на Півночі та Півдні нашої країни величезні рахунки за газ ставлять цілі сім'ї на межу виживання. При цьому влада, в першу чергу в особі президента, замість того, щоб вирішувати цю проблему, навпаки, з маніякальною наполегливістю, робить все для подальшого зростання цін та викачки з кишені пересічного громадянина останніх коштів.

Дехто може заперечити, мовляв, не президент визначає ціну на газ, і технічно це так. Але це відбувається за його дорученням та під його особистим контролем. При цьому Порошенко намагається оминути публічне обговорення питань ціни на газ, переводячи розмову на байки про «попередників», вимоги МВФ та міфічні кредити Тимошенко.

Давайте розберемося. По-перше, щодо вимог МВФ: під меморандумом з Міжнародним валютним фондом стоїть підпис Петра Порошенка, тобто він або знав про кабальні умови угоди та розумів, що за кредити будуть розраховуватися українці, або ж підписав угоду, навіть не читаючи її. Мені здається, тут очевидно, що було насправді. Друге – Порошенко любив питанню жовтеневого чергового підвищення, хоча навіть Кабмін, який вва-

Влада маніпулює з вартістю газу

жають пропрезидентським, не хотів іти на цей крок. Третє – це байки гаранта про «попередників» та «борги Тимошенко». Порошенко як міністр Кабміну Азарова має знати, що всі кредити, що залучала Тимошенко під час світової фінансової кризи, були повністю погашені ще в 2012 році. Кредити, які сьогодні виплачує Україна, це гроші, що були залучені вже за часів президентства Порошенка. І нові транші від МВФ потрібні, щоб закрити дірки в бюджеті, які з'явилися за останні роки.

І останнє – одна з найулюбленіших байок влади про «європейські ринкові ціни» на газ. Не буває ніяких «європейських ринкових цін». По-перше, якщо ціни ринкові, то їх не може регулювати держава, а лише ринок. Тобто в Україні вони не ринкові. По-друге, не буває ефемерних єдиних «європейських цін». У

послуги для населення.

Тимошенко пообіцяла, що одразу після своєї перемоги вона скасує рішення про подорожчання газу. Але до цього ще п'ять місяців, і вони можуть бути критичними для більшості українських сімей, адже саме зараз розпочинається опалювальний сезон, і платіжки з новими захмарними тарифами ляжуть тягарем на українців. Тому Тимошенко заявила, що буде добиватися голосування Радою за постанову про мораторій на підвищення цін, проект якої її партія подала ще влітку, але його досі не виносять на голосування у залі Парламенту. Якщо депутати проголосують за цю постанову, то ціни вернуться на рівень березня 2018 року. Особливу увагу буде приділено і Нафтогазу, який зараз отримує надприбутки, банально грабуючи українців, перепродаючи їм газ за завищеними цінами.

Добре, що в Україні ще є політичні сили, які не бояться відкритої конфронтації з владою та стоять на захисті інтересів людей, а не олігархів.

Денис Гороховський,
експерт ІНПОЛІТ

З наступного року доведеться платити за „комуналку” сусідів?

З 2 серпня 2017 року набрав чинності Закон України «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання». Комерційний облік комунальних послуг – це європейська практика, і вона необхідна, мешканці мають більше звертати увагу на те, що відбувається в їхньому будинку.

ТОВ «БІЛОЦЕРКІВВОДА» провело дослідження використання водопостачання в будинках після встановлення вузлів комерційного (будинкового) обліку. Для мешканців будинків результати виявилися невітшними – різниця між показниками вузла комерційного обліку і сумою показників квартирних (розподільчих) лічильників сягає 50%! Різницю доведеться розподілити між усіма мешканцями. Отже, сумлінні споживачі будуть змушені заплатити за сусіда, який краде воду. Для прикладу: якщо будинковий лічильник води покаже, що

всі жителі спожили 1000 м³ води, а сума всіх платіжок квартирних лічильників становить 500 м³, різницю в 500 м³ розділять між усіма квартирами.

Чинники, які можуть впливати на цю різницю:

- зловживання з боку сусідів (встановлення магнітів, «відмотування» показників лічильника, зупинка лічильника);
- несвоєчасна передача показників квартирних лічильників;
- аварії у внутрішній мережі.

В рахунках на оплату послуг водопостачання та водовідведення з'являться додатковий рядок: «Нарахування згідно з показниками вузла комерційного обліку». Ця сума буде цілком залежати від сумлінності мешканців та управителів (власників) будинків.

Прес-служба ТОВ «БІЛОЦЕРКІВВОДА»

Гастролі в полі заради волі

...У коридорі вже стоять каністри з технічними рідинами, холодильник, готові до завантаження будматеріали. З району мають підвезти оливу, і, найголовніше, співачка Оксана Кирута вже склала речі й очікує на поїздку, а відділ культури Білоцерківської РДА надав звукопідсилювальну апаратуру. Та й земляки чекають в зоні виконання бойового завдання.

Графік руху, розроблений напередодні, було безнадійно зірвано через несправність старенького «буса». Але справа, як кажуть, майстра боїться. Завдяки Андрієві Скибіцькому ми таки вирушили в дорогу. Глупої ночі доїхали до Слов'янська. А там – і до своїх дісталися. Наступного дня завантажуюмо привезеним добром раніше подаровану бійцям «Фронтеру» і рушаємо ближче до передової. Оксана залишається «шліфувати» матеріал і готувати апаратуру до вечірнього виступу.

Двадцятидворічна «Фронтера» просто не відчуває дороги – позашляховик різко відрізняється від самого себе двоми-сячною давниною. Двигуна майже не чути, підвіска не гримить. За кермом Олександр. Він розуміє наше здивування: «Ага, подобається? Я цей автомобіль просто по гвинтику перебрав. Здається, що аж очі собі попсовав під час ремонту. Машина дуже затребувана, дякую вам, що нам її передали – просто неймовірно виручає. Одна справа ганяти вантажівку по дрібних господарських справах чи на позиції, а зовсім інша – невелика машина. Всюди пройде...»

Хлопці просто молодчаги. І ми задоволені, адже «джип» розвозить волонтерський вантаж там, де «бусику» проїхати буває неможливо.

Наступної зустрічі доведеться чекати. Позивний «Ростов» поза зоною досяжності.

Та невдовзі на майданчик заїхали два санітарні автомобілі – волонтерський і армійська «таблетка». З волонтерського вийшли кілька вояків, які мали повернутися в підрозділ, natomiast волонтери мали забрати тих, хто потребував медич-

ної допомоги, – хтось надсадно бухкав, інший обережно підтримував, ніби малу дитину, перемотав руку. Всі ці «санітарні потоки» вправно «розражують» дівчина-медик.

«А, «Ростова» знаю! – бадьоро говорить вона. – Зараз ми його спробуємо видзвонити. А не вийде дозвонитися, то ми проведемо!» Не встигли ми перевантажити в «таблетку» морозильну камеру, як поряд пискнув гальмами позашляховик, і з нього вийшов «Ростов». Одрозду видно, що служба нелегка – схуднув, запалені червоні очі. «Немає коли вгору глянути», – говорить ще донедавна артилерист, а тепер командир взводу.

Далі на Луганське. До нього веде розбита дорога селами Бахмутського району. Орієнтир – труби ТЕЦ. Під'їжджаємо ближче. Промисловий пейзаж схожий на декорації фільму «Земля без людей» – сіро, чорно, порожньо.

МАРОДЕРИ

За Луганським, біля АЗС, чекає машина 2 батальйону. Хлопці взялися перетягувати ящики до свого УАЗУ, до нас вчепився водій «Ланоса», що якраз запраглявся.

– Аткуда такі васніе? – ламає комедію здоровило. – А мене буде дапамога? Што, в армію ітти? Не, я би пашол, но не магу пака.

Поговорили з Максимом, випускником Білоцерківського медичного коледжу. Він цікавиться новинами з міста, а ми – як тут нашим хлопцям. Сумно посміхаються, кажуть, що, у порівнянні з авдієвською «промкою», де з ворогом перекуватися можна було, тут «спокійно». Віддаємо воякам бригади півку, скоби, цвяхи й повертаємося в Луганське, зупиняємося випити кави. До рогу сусіднього будинку прикріплено залізничну рейку, прошиту осколками й кулями. До нас підходить літня жінка в домашньому халаті:

– Дякую, діти, шо купили у нас кофе. Дивитесь? Дивіця, дивіця. Страшне діло тут було. Ми довго не могли та й не хотіли їхати. Та і далеко кіба уїдеш? Але потом все такі уїхали.

Но тут був сусід, який дивився за магазином і за домом. Так якось звонить і говорить, шо тут все виносять. Я бистренько сюда. А вони бронетранспортером двері вирвали і виносять все із магазину. А на городі викопали яму, бліндаж. С підвалу повикливали всю закрукту, Бог з нею. А тут стрілять почали. Все рвѳоцца, страшно. Стихло, аж тут бачу з мого дома виходить один... Дубльонку одів і телевизор ташить на руках. Я йому: «Синок, ти шо ж чужое несеш? Як не стидно?» А він на землю телевизор поставив та й каже: «Автомат відіш? Застрелю!» Я так і села на землю. Кажу: «Дай Бог, синок, тебе здоровья. Несеш? Неси. Женщину ограбїть легко!» Страшно тут било...

Закінчила тираду і пішла собі. Слїди війни залишаться на будинках і в душах ще дуже довго.

...Тим часом на опорному пункті все готово до концерту. Нарешті Оксана Кирута розпочинає сольний виступ.

КОНЦЕРТ, І «ПЕКЕЛЬНА КУХНЯ»

Пісні линули одна за одною. Були і бравурні, і ліричні, і запальні та веселі. Паузи заповнювалися поезією. Аж тут сяйнула щаслива думка, і Оксана заспівала народну пісню «Ой, у вишневому саду та й соловейко щецетав...» І добре, що степ навколо вкрила темрява, бо, певно, не один вояк терув око, згадуючи свою милу. А ще були танці з солдатами, веселі жарти й багато сміху. Після концерту ще півночі було розмов, приємних спогадів і обіцянок приїхати знову. На столі парувала смажена картопелька, приваблювали погляд нарізані овочі. Плавала у власному соку сардина, а поряд стояла «коронна» страва батареї – котлети з консерви «М'ясо тушковане».

– А не дивуйтеся! Доводиться придумувати різні страви, щоб урізноманітнити харчування, – ділитися кулінарними секретами командир. – Ми й пельмені з «тушонкою» ліпили. Взагалі, ми з моїм колишнім комбатом думали організувати військово-польове кулінарне шоу «Пекельна кухня». Десь в окопі готувати їжу. Поряд постріли, вибухи, а армійський кухар-умілець готує смакоту із доступних продуктів, якими забезпечує частина. Сиділи ми, писали сценарний план, обдумували репліки. Гадаю, що в «Ютюбі» могли б набрати достатню кількість «лайків», щоб монетизувати профіль. А зароблені таким чином кошти пускати на потреби батареї.

Сміємося з такої винахідливості, а капітан продовжує розмову:

– Сьогодні гостро постає питання укомплектування батареї особовим складом. У багатьох військовослужбовців закінчуються контракти, й продовжувати їх мало хто бажає. Потрібна мотивація людей до служби. Ми намагаємося підтримувати людей, склади графік відпусток, який сяк-так дотримуюмося...

Наступного дня був виступ у штабі зенітно-ракетного полку. І знову Оксана Кирута показала вищий пілотаж вокалу.

А далі все пішло звично – хлопці сміються, дівчата плачуть. Від спогадів, від емоцій, від відчуженості за те, що до них приїхали здалеку і розважили піснею. Пісня лине аж ген-ген за паркан. Ідуть повз КПП луганчани, зупиняються, слухають українську пісню. Теж свята хочуть. Нашого, українського.

Костянтин Климчук,
координатор волонтерської групи «Біла Церква. Час змін»

ЕЛЕКТРОННЕ ПОСВІДЧЕННЯ – ДЛЯ ВСІХ КЛІЄНТІВ «ОЩАДБАНКУ»

Білоцерківське об'єднане управління Пенсійного фонду України Київської області повідомляє про можливість виготовлення електронного пенсійного посвідчення пенсіонерам, які не є вимушено переїздивими особами та отримують пенсійні виплати через відділення АТ «Ощадбанк».

Для оформлення платіжної картки, яка одночасно є пенсійним посвідченням, пенсіонерам, які перебувають на обліку в Білоцерківському ОУ ПФУ, а також пенсіонерам, котрі отримують пенсію відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб» (пенсіонери по лінії МВС, МО та ін.) та перебувають на обліку в головному управлінні ПФУ в Київській області, **слід звертатися до сервісних центрів об'єднаного управління за місцем проживання:**

- **пенсіонери Білої Церкви** – м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 106 (1 поверх) або вул. Леваневського, 34;
- **пенсіонери Білоцерківського району** –

м. Біла Церква, вул. Я. Мудрого, 2 (1 поверх, каб. 102),

та надати наступний пакет документів: паспорт (оригінал), ідентифікаційний номер (оригінал), кольорове фото (1 шт., формат 30x25 мм), договір про відкриття рахунка для виплати пенсії в АТ «Ощадбанк» або картку реквізитів.

Електронне пенсійне посвідчення (далі – ЕПП) виготовляється на ім'я особи, якій призначено пенсію. У разі, якщо пенсія призначена неповнолітній або недієздатній особі чи особі, цивільна дієздатність якої обмежена, в ЕПП зазначаються прізвище, ім'я та по батькові батька (матері) або опікуна чи піклувальника.

ЕПП має бути підготовлено до видачі протягом 30 робочих днів з дня прийняття заяви від одержувача пенсії Пенсійним фондом України.

ЕПП видається пенсіонеру особисто у вказаному ним у заяві відділенні банку разом з інструкцією про його використання.

Строк дії карток, які одночасно є пенсійним посвідченням, встановлюється до трьох років.

Управління соціального захисту населення інформує	
СОЦІАЛЬНІ НОРМИ ТА НОРМАТИВИ, ЯКІ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ПІД ЧАС РОЗРАХУНКУ СУБСИДІЇ	
СОЦІАЛЬНІ НОРМАТИВИ 2018	
Послуга	Нова норма
НОРМА ЖИТЛА для:	
централізованого та індивідуального опалення (теплопостачання)	13,65 м² на особу + 35,22 м² на сім'ю
оплати користування житлом/утримання житла, управління багатоквартирним будинком	13,65 м² на особу + 35,22 м² на сім'ю
ТЕПЛОВА ЕНЕРГІЯ:	
на опалення	0,0431 Гкал на 1 кв. метр опалюваної площі *кориг. коеф. (в опалювальний період) коригуючі коефіцієнти для Київської області: 0,608 – для 1–4-поверхових будівель; 0,41 – для будівель на 5 і більше поверхів.
СПОЖИВАННЯ ПРИРОДНОГО ГАЗУ:	
на опалення	4,5 м³ на 1 м² площі *кориг. коеф. (в опалювальний період) коригуючі коефіцієнти для Київської області: 1,043 – для 1–2-поверхових будівель; 0,76 – для будівель на 3 і більше поверхів.
на газову плиту (приготування їжі)	3,3 м³ на особу
на газову плиту (приготування їжі і підігрів води)	5,4 м³ на особу
на газову плиту і водонагрівач	10,5 м³ на особу
ВОДОПОСТАЧАННЯ:	
постачання холодної води	2,4 м³ на особу (за наявності централізованого постачання гарячої води) 4,0 м³ на особу (за відсутності централізованого постачання гарячої води)
постачання гарячої води	1,6 м³ на особу
СПОЖИВАННЯ ЕЛЕКТРИЧНОЇ ЕНЕРГІЇ:	
на опалення	30 кВт. год на 1 м² площі *кориг. коеф. (в опалювальний період), коригуючі коефіцієнти для Київської області: 1,043 – для 1–2-поверхових будівель; 0,76 – для будівель на 3 і більше поверхів.
у будинках, обладнаних стаціонарними електроплитами	110 кВт. год на сім'ю з однієї особи + 30 кВт. год на іншого члена сім'ї (за наявності централізованого постачання гарячої води) 130 кВт. год на сім'ю з однієї особи + 30 кВт. год на іншого члена сім'ї (за відсутності централізованого постачання гарячої води)
у будинках, не обладнаних стаціонарними електроплитами	70 кВт. год на сім'ю з однієї особи + 30 кВт. год на іншого члена сім'ї (за наявності централізованого постачання гарячої води) 100 кВт. год на сім'ю з однієї особи + 30 кВт. год на іншого члена сім'ї (за відсутності централізованого постачання гарячої води)

11 листопада 2018 року помер Почесний громадянин Білої Церкви ВАСИЛЬ ПАВЛОВИЧ ЗАЛЕВСЬКИЙ – голова виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з 1973 по 1988 роки.

Василь Павлович народився 2 лютого 1934 року на Володарщині в родині селянина, проте все своє свідоме життя пов'язав з Білою Церквою.

Після закінчення школи навчався у Київському електромеханічному технікумі авіаційної промисловості. Служив у лавах Радянської Армії, повернувшись – працював інженером на білоцерківському заводі «Сільмаш» ім. 1 Травня. З 1962 року Василь Павлович – на партійній роботі. Працював інструктором, завідувачем промислово-транспортного відділу, другим секретарем міському Компартії.

В 1969 році В.П. Залевський закінчив інститут народного господарства. Згодом – вищу партійну школу при ЦК КПРС.

З травня 1973-го по грудень 1988 року обирався головою виконавчого комітету Білоцерківської міської Ради народних депутатів. У цей період Біла Церква розвивалася надзвичайно швидкими темпами і перетворилася із провінційного міста на найбільший промисловий, культурний, науково-просвітницький, політичний і економічний центр Київщини. Фактично місто зросло вдвічі.

За роки перебування на відповідальній посаді Василь Павлович як голова виконкому підписав незліченну кількість рішень про надання безкоштовно понад 30 тис. квартир, а це значить, що близько 100 тис. мешканців нашого міста стали щасливими новоселами.

З грудня 1988-го по липень 1992 р. Василь Павлович працював начальником відділу розміщення продуктивних сил і трудових ресурсів Київського облвиконкому. Згодом обіймав посади в автотранспортних організаціях. Був заступником директора Білоцерківської філії МАУП. У 2002 році очолив місцеву філію Університету сучасних знань.

В.П. Залевський обирався депутатом міської та Київської обласної рад. За роки праці заради процвітання Білої Церкви він був відзначений двома орденами Трудового червоного прапора, орденом «Знак Пошани» та сімома медалями.

За вагомий вклад у розвиток міста, активну участь у громадському житті у січні 1994 року Василю Павловичу було присвоєно звання «Почесний громадянин Білої Церкви».

Василя Павловича знали як професіонала своєї справи, компетентного, ініціативного, працелюбного, сумлінного і відповідального керівника, принципову, вимогливу, але, водночас, і добру та щирю людину.

Головним своїм здобутком і найбільшим досягненням Василь Павлович вважав велику когорту керівних кадрів, яких він зростив, залишив на найважливіших напрямках життєдіяльності міста і які його ніколи не підвели, а навпаки – реалізували мрії, прагнення і плани щодо подальшого розвитку рідної Білої Церкви.

Залевський Василь Павлович залишив про себе добру згадку в серцях усіх, хто його знав і поруч з ним працював.

З рідними і близькими розділяють біль душі і смуток втрати міський голова Г. Дикий, Білоцерківська міська рада, виконавчий комітет Білоцерківської міської ради.

Заява про наміри

1. Інвестор (замовник) – ВКБ Білоцерківської міської ради.
Поштова і електронна адреса: 09107, Київська область, м. Біла Церква, вул. Павличенко, 14 А; vkb_bmr@ukr.net.

2. Місце розташування майданчика (трас) будівництва (варіанти) – Будівництво дороги від вул. Запорізька до вул. Річкова в м. Біла Церква Київської області.
Земельна ділянка не відноситься до охоронної зони.

3. Характеристика діяльності (об'єкта) – на підставі завдання на проектування передбачається будівництво дороги від вул. Запорізька до вул. Річкова в м. Біла Церква Київської області загальною довжиною 0,276 км. Відповідно до п. 1 постанови Кабінету Міністрів України від 28.08.2013 р. № 808, об'єкт не входить до видів діяльності, що становлять підвищену екологічну небезпеку.
Транскордонний вплив відсутній.

4. Соціально-економічна необхідність планованої діяльності – будівництво дороги.
5. Потреба в ресурсах при будівництві і експлуатації:

Сировинних – при будівництві: щебінь з природного каменю, суміші бетонні готові важкі, розчин цементний важкий, суміш асфальтобетонна, металокожухи.
Сировина для будівництва надходить від підприємств України.
Енергетичних (паливо, електроенергія, тепло): на період будівництва від існуючих інженерних мереж, відповідно до ТУ.
Водних: на період будівництва, відповідно до ПОБ.
На період експлуатації: – водоспоживання проводиться від існуючих мереж, відповідно до ТУ.

Трудових: будівництво забезпечуватиметься силами українських будівельних і монтажних організацій.
На період будівництва – 20 чел.
6. Транспортне забезпечення (при будівництві й експлуатації) – за рахунок існуючих автомобільних доріг без додаткових під'їзних шляхів до об'єкта.
7. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за варіантами.

Екологічні обмеження під час планованої діяльності обумовлюються нормативними документами, що регламентують безпеку навколишнього середовища.

Основними обмеженнями є:
– ступінь забруднення навколишнього середовища від проектного діяльності не повинен перевищувати нормовані показники;
– способи утилізації та місця складування відходів повинні відповідати нормативним вимогам та дозвільним документам;
– акустичні впливи не перевищують нормативи відповідно до ДБН В.1.1-31:2013 «Захист від шуму»;

– дотримання санітарно-гігієнічних норм по ГДВ, ухвалених згідно з законодавством, дотримання правил приймання стічних вод відповідно до ДСП №173, ДСП №360;

– урахувати законні інтереси та вимоги власників або користувачів земельних ділянок та будівель, що оточують місце будівництва, згідно зі ст. 5 Закону України «Про основи містобудування»;

– майново-правові питання вирішити в установленому чинним законодавством порядку;

– забезпечити вільну зону для пішоходів і відвідувачів об'єкта;

– в об'ємно-просторовому рішенні забезпечити композиційну узгодженість з оточуючим середовищем;

– замовнику забезпечити виконання вимог ст. 25 Закону України «Про архітектурну діяльність» щодо права громадян та громадських організацій брати участь в обговоренні архітектурних рішень проєктів у встановленому порядку та порядку громадського обговорення містобудівної документації та проєктів будівництва, а також порядку врахування в них пропозицій громадськості, які визначаються законом;

– отримати дозвіл по обґрунтуванню обсягів викидів забруднювальних речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами відповідно до наказу №108 від 09.03.2006 р.
8. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за варіантами – топографічна підоснова М1:500.

9. Можливі впливи планованої діяльності (при будівництві й експлуатації) на навколишнє середовище:

Клімат і мікроклімат – вплив комплексу робіт з будівництва та експлуатації на клімат і мікроклімат пов'язаний з викидами в атмосферне повітря забруднювальних речовин від автотранспорту. Гранично допустимі викиди розробляються та затверджуються тільки для стаціонарних постійних джерел викидів.

Повітряне:
Під час будівництва: – очікується незначний викид забруднювальних речовин: вихлопні гази двигунів будівельної техніки та аерозолі, що утворюються під час електрозварювання в сумі: 0,036 г/с; 0,4638 т/рік.
Під час експлуатації: – вплив на атмосферне повітря не перевищує ГДК.

Водне:
На період будівництва: – для санітарно-побутових і службових приміщень використовують тимчасові пересувні приміщення, які є в будівельній організації. Як тимчасовий варіант при будівництві передбачається привозна вода. Для цієї мети буде встановлений бак питної води. Миття, заправка і технічне обслуговування будівельної техніки повинні проводитися на спеціалізованих підприємствах, поза об'єктом.

На період експлуатації: – водопостачання об'єкта не передбачається.
Ґрунт – при експлуатації негативний вплив на ґрунт не очікується за рахунок передбачених охоронних заходів, всі покриття на території передбачені капітальні з дрібнозернистого асфальтобетону та кам'яних матеріалів.

Рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти – вплив на рослинний світ буде визначено відповідно до акта обстеження зелених насаджень, відповідно до постанови №1045 від 01.08.2006 р. Акт №1429 від 15.08.2016 року. План благоустрою території надається.

Навколишнє соціальне середовище (населення) – проєктвана діяльність не змінить сформовану інфраструктуру соціального середовища та умови проживання населення.
Навколишнє техногенне середовище – навантаження на об'єкти техногенного середовища не перевищуватимуть показників, що нормуються. Вплив на об'єкти в зоні спостереження не викликати ніяких обмежень у їхній діяльності. На техногенне середовище впливи відсутні.

10. Відходи виробництва і можливість їхнього повторного використання, утилізації, знешкодження або безпечного зачорнення:
На період будівництва: – відходи видалюються на утилізацію згідно з укладеними договорами зі спеціалізованими організаціями в місця погодження:
– відходи змішані при будівництві за класифікатором 4510.2.9.09 будуть вивозитись по договору.

На період експлуатації: – побутові відходи та пакувальні за класифікатором 7730.3.1.01 будуть вивозитись по договору.
11. Обсяг виконання ОВНС – у відповідності з ДБН А.2.2-1-2003 «Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд. Основні положення проектування».

12. Участь громадськості – ознайомитися з матеріалами проєкту, отримати роз'яснення або ж надати зауваження, пропозиції, коментарі громадській організації та окремі громадяни можуть протягом одного місяця з дати публікації даної «Заяви про наміри» у відділі капітального будівництва Білоцерківської міської ради за адресою: 09107, м. Біла Церква, вул. Павличенко, №14 А, в робочі дні з 8.00 до 17.00 та за тел. (04563) 5-22-61.

Замовник: ВКБ Білоцерківської міської ради
Генпроектувальник: ФОП Бабиш Юрій Іванович

Світла пам'ять ЛЕОНІДУ РОМАНОВИЧУ ПАВЛЕНКУ

16 листопада минає рік, як перестало битися твоє добре і щире серце, яке так любило нас усіх. Тебе не стало, і нам не вистачає спілкування та мудрих порад, усміхненого обличчя і просто задушевної розмови. Ти залишив по собі добру пам'ять. А ми житимемо з пам'яттю про Тебе. Свічу пам'яті запалили друзі, колектив.

Білоцерківська міська рада та її виконавчий комітет глибоко сумують у зв'язку зі смертю **СТАНІСЛАВА ГРИГОРОВИЧА ЛІСНІЧУКА** і висловлюють найщиріші співчуття рідним, близьким, друзям покійного.

Станіслав Григорович народився 25 жовтня 1943 року на Хмельниччині. Розпочав свій трудовий шлях з 1961 р., працював учителем хімії, організатором позашкільної та позакласної роботи Білоцерківської середньої школи №3, завідувачем відділом пропаганди та агітації Білоцерківського міського Компартії України. З липня 1987-го по жовтень 1999 року був директором Білоцерківського педагогічного училища, з березня 2000-го по жовтень 2008 року працював начальником відділу кадрової роботи та з питань служби в органах місцевого самоврядування і нагород Білоцерківської міської ради та на інших посадах у відділі.

Його знали як авторитетну, принципову, працелюбну та відповідальну особистість.

Щиро розділяємо біль душі і смутку тяжкої втрати.

«Малою піщинкою кану В море свого народу...» (В. Іванців)

Володимира Опанасовича Іванціва білоцерківці знають як письменника, перекладача, громадського діяча. Більше ніж півстоліття шанувальники поезії мають можливість насолоджуватися великим і вічним – його Словом, в якому «усі часи спресовані».

*«Після себе так хочеться жити
Хоч би вік, хоч би рік, хоч секунду,
Хоч би знати, що тебе не забудуть
Хоч би вік, хоч би рік, хоч би мить...»*

Саме з цих рядків розпочався конкурс виконавців творів нашого земляка «Я той, хто є», який вже четвертий раз проводиться в бібліотеці-філіалі №10.

28 конкурсантів, від дошкільнят до студентів, щиро і прокирко читали поезії іменитого білоцерківця, щоб донести свої таланти і вміння до автора – Володимир Опанасович був шанованим гостем конкурсу, і членів журі, до складу якого входили: режисер театру і кіно, кавалер ордена «Золота фортуна» Ольга Болховітina (голова журі), заслужена артистка України, актриса Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П. Саксаганського Світлана Лановенко, методист по роботі з дітьми центральної бібліотеки для дітей міської ЦБС Тамара Шпак, завідувача філіалом №9 Катерина Волинець.

Обирати переможців було досить складно, та, зваживши всі «плюси» і «мінуси», члени журі поділилися своїми враженнями від виступів і назвали найкращих.

У молодшій віковій категорії перемогу святкували: **1 місце** – Анастасія Попелянець (філіал №4, БЗШ №17); **2 місце** – Дарина Юрчик (філіал №3, БНВО ЗОШ №15); **3 місце** – Назар Шевченко (філіал №9, БЗШ №22).

У середній віковій категорії призові місця були розподілені так: **1 місце** – Лукія Оверченко (філіал №2, БЗШ №11); **2 місце** – Анастасія Чернух (БЗШ №17); **3 місце** – Діана

Тилилим (філіал №8, БЗШ №4) та Аліна Королевич (БНВО Гімназія №1).

Серед конкурсантів старшої вікової категорії найкращими визнали: **1 місце** – Карина Братасюк (ЦБ, БНВО Гімназія №1); **2 місце** – Анна Панько (Гімназія №1) та Карина Вараді (філіал №4, БЗШ №13); **3 місце** – Катерина Кшевська (Гімназія №1) та Вікторія Оникієнко (с. Шарківка).

Найкращим читцем поезії Володимира Іванціва та абсолютним переможцем конкурсу «Я той, хто є» члени журі одностайно назвали Дениса Ганжу (філіал №4, БЗШ №13). Зачарувала всіх присутніх найменша учасниця конкурсу трирічна Евеліна Шевченко, яка отримала приз глядацьких симпатій – запрошення до театру на виставу «Король Лев».

Призери і переможець конкурсу отримали дипломи й подарунки (переможець – ще й запрошення до театру на 2 особи), а ті, хто ще відшліфуватимуть свою майстерність, одержали солодощі від компанії «Адамед» та організаторів конкурсного дійства.

Зі слюзами на очах звернувся пан Володимир до всіх причетних до конкурсу, і стільки тепла було в його словах, вдячності, адже діти, відкривши свої маленькі сердечка, змогли подарувати незабутні миті щастя зболеному, але нескореному чоловікові.

Організатори ж щиро вдячні друзям бібліотеки – адміністраторам Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П. Саксаганського за творчу співпрацю, за підтримку юних талантів.

Ганна Нагорна

До Вінграновського – на гостини...

Видатному письменникові й кінорежисеру М. Вінграновському 7 листопада мало б виповнитися 82 роки. До пам'ятника, який споруджено на березі Росі при в'їзді в с. Яблунівку, цього дня завітали друзі та шанувальники творчості поета. Гостей зустрічав сільський голова А. Савчук.

Про те, як шанувальники Білоцерківщини великого Українця, розповів його друг, автор книги «212 світників з Миколою Вінграновським» А. Кульчицький. Він нагадав, хто тут побував за 13 років проведення щорічного літературно-мистецького свята «З обійнятих тобою днів»: дружина Олександра Іванівна, син Андрій, однокурсник по ВДКУ Р. Сергієнко, шевченківські лауреати В. Герасим'юк, А. Кичинський, Ю. Ковалів, В. Мужук... У 2011 році приїздив тодішній заступник Голови Верховної Ради України М. Томенко, а в

2014-му – видатний поет і громадський діяч, Герой України Б. Олійник...

Про значення творчості поета в побудові незалежної України говорили у своїх виступах Г. Гай, Л. Зінченко, А. Савчук, О. Литвинчук, Е. Ланін...

Того дня щиро посміхалося сонце, а спокійні, ледь помітні хвилі Росі нагадували присутнім проникливі рядки поета:

*Так як небо в нашому Дніпрі,
Так в тобі не спить хай Україна.*

На фото: до Вінграновського завітав Б. Олійник (серпень 2014 р.).

Вл. інф.

1 листопада, в День усіх святих, у західній Україні існує традиція йти на цвинтарі в післяобідній пору, щоб пом'янути померлих молитвами і запаленими свічками, які ставлять на могили разом з живими квітами. У цей тривожний день природна стихія і людські відчуття переплітаються в єдину силу.

Дорога до сина

Надвечір'я. Холод. Вітер з неймовірною силою підштовхує у спину людей, що безперервною низкою йдуть і йдуть до рідних могил. Українці, поляки, росіяни, роми... лемки, бойки, подільяни, поліссяни... Православні, католики, греко-католики, протестанти, щиро вітаючись, перекидаються декількома словами, проходячи через ворота. Могили зустрічають їх мовчазними холодними кам'яними брилами. За мить цвинтар засяє вогнями тисяч лампадок, у світлі яких купатимуться різнобарвні осінні хризантеми.

Мені здалося, що цього дня

небо на цвинтарі низесенько схилиється до самісінької землі і тихо стає на коліна помолитися. А навколо – білий густий туман. Вітряно. Вітриська з неймовірною силою свищує та рвуть-розривають на шмаття темні дощові хмари, і мрячка суцільною стіною цідиться на землю, накриваючи все і всіх... Чи, може, то слюзи людські, зібрані разом?

Людська пам'ять, любов і вдячність завжди перемагають стихію. Лампадки свідчать про це, розгоряючись усе сильніше. Їхній вогонь єднає покоління, родини, націю че-

рез відстані, роки і навіть віки. На старому цвинтарі привертає увагу ряд однаково впорядкованих могил Січових стрільців, рядових і командирів, які загинули 18 січня 1918 року в бою з польськими вояками за Україну. На кожному похованні однакові пам'ятники та хризантеми і лампадки. Поруч – споруджений ще в ті часи пантеон, де захоронені поляки, що протистояли стрільцям. Там також квіти і лампадки. Могили Січових стрільців почали вшановувати відкрито лише після здобуття Україною незалежності.

Раніше це робили крадькома, бо була заборона. Тут же недавно споруджено пам'ятний знак – дзвін, обмотаний колючим дротом, підвішений на металевих рейках, у пам'ять про тих, кого закатували у застінках Золочівського замку, перетвореного на катівню в 1939–1941 рр. Замордованих бранців не хоронили на кладовищі, й ніхто не знає, де їхні могили. Десь у ярах, лісах, полях. Зрівняні з землею... Вічна слава героям! Спокою і тиші померлим. Життя, миру, злагоди і здоров'я живим.

Тетяна Біла

► Світ природи

Сорокопуди

Якось, гуляючи лісом, зробили привал на краю галявини. Раптом помітили таку собі „комірчину“: на колючках куца глуду висіли нашпилені засохлі 17 травневих хрущів, 24 жуки-долгоносики, 8 златок, ведмедка (капустянка), 7 гусениць, 15 бражників, кілька десятків шовкопрядів та метеликів п'ядуна!

Цікаво, хто ж це такий дбайливий господар, що заготовив собі стільки харчів? Через хвилину двадцять з'явився й він – невеликий птах із лялечкою листовійки в дзьобі. Мав зверху пір'я рудувато-білого кольору, знизу – білого, хвіст чорно-білий, а кругом очей чорно-бурі плями. Це був сорокопуд-жулан. Він поширений по всій Україні, включно з Київщиною й Білоцерківщиною. Живиться жуками, гусеницями, метеликами, лялечками комах, а також дрібними гризунами, земноводними, плазунами. Сорокопуд – жулан – корисний птах, адже знищує шкідників.

Загалом сорокопуди – птахи перелітні, тобто зимують в

Харчуються також плодами і насінням лісових порід, які не опали з гілок кленів, ясенів, ільмових, лип, обліпихи, маслини, горобини, черемхи. Коли снігу небагато чи взагалі нема, не гребують і насінням бур'янів. Якщо зовсім скрутно, вони прилітають до ближніх ферм та елеваторів, де відшукують певні харчі, а також до годівниць.

Зустрічається також і сірий сорокопуд. Його ареал широкий – Європа, Азія, Північна Америка. У Примор'ї, Корей, Китаї мешкає ще клінохвостий сорокопуд. Відомий і сорокопуд червоноголовий, якого можна побачити в Африці, Європі, Малій Азії.

Іван Василенко, Віктор Демещук

Дорогого сина ВАДИМА ВАСИЛЬОВИЧА КРОПИВНИЦЬКОГО сердечно, щиро, від усієї душі вітаю з 55-річним ювілеєм!

*В цей особливий день, сину, прийми від мене найкращі побажання!
Хай доля дарує тобі щасливі роки, натхнення, любов і надію!
Хай втілюються твої прекрасні думки, бажання і райдужні мрії!
Нехай плоди твоєї праці завжди будуть вагомими, плани – успішними, наснага – невечерньою, удача – незрадливою, а доля – щирою на щастя і добре здоров'я!*

16 листопада

*Нехай життя квітне буйним цвітом,
А день народження приходить знов і знов,
Хай доля, сину мій, дарує з кожним роком
Міцне здоров'я, щастя і любов!*

З повагою та любов'ю – тато

Коханого чоловіка, турботливого татуса, найніжнішого дідуся, вірного друга ВАСИЛЯ ПЕТРОВИЧА КИРИЛЮКА сердечно вітаємо із 70-річним ювілеєм!

*Спинити час ніхто не в змозі,
І грає ліс, і квітне сад,
На твоїм сонячнім порозі
З'явиться мудрі 70!*

*Тож з ювілеєм ми вітаєм
І довго жити тобі бажаєм,
Ніколи в світі не тужити,
Внучат коханих одружити!*

Хай пахучим цвітом стелиться

дорога,

*Хай відходять вдалеч горе і біда,
Хай же буде щастя і міцне*

здоров'я,

Радість і повага на мної літа!

**З любов'ю та шаную –
дружина, діти, внуки, друзі**

Рада ветеранів 10-го мікрорайону вітає члена ради, ветерана ВАСИЛЯ ПЕТРОВИЧА КИРИЛЮКА з 70-річчям!

14 листопада

*Здоров'я, щастя та добра,
Наснаги, устіхів, тепла.*

*І повсякденно, повсякчас
Хай буде все у вас гаразд!*

З ювілеєм!

Ця тендітна молода жінка, **НАТАЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА БУКАЛОВА**, днями відзначає ювілей. Вона присвятила себе одній з найкращих професій світу, стала лікарем ветеринарної медицини.

Ще коли була зовсім маленькою дівчинкою, в її душу запали почуті слова про те, що ветлікар, на відміну від звичайного, лікує людство. І ця думка супроводжувала її під час навчання в школі №3, на факультеті ветеринарної медицини. Наталія Володимирівна виросла як фахівець від лаборанта до доцента кафедри ветеринарно-санітарної експертизи, гігієни продуктів тваринництва та патологічної анатомії ім. Й.С. Загаєвського Білоцерківського аграрного національного університету. Свої глибокі знання вона щодня передає студентам, є автором понад 130 наукових праць та 7 підручників. Має відзнаки Державного комітету ветеринарної медицини України, подяки керівництва університету, факультету. А пишається званням кращого наставника України серед аграрних ВНЗ.

Колеги, ветерани факультету, студенти, аспіранти щиро вдячні Наталії Володимирівні за її працю та сердечно вітають із щасливим життєвим ювілеєм, бажаючи здоров'я, щастя, сімейного благополуччя.

З повагою –

Е.В. Ланін, Н.Й. Савачевська

Засновник:
Білоцерківська міська рада
Редактор
Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-50-43 (факс), 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок 26000025662401
в ПАТ "Альфа-Банк" в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
МФО 300346
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1578 ПР
від 10.04.2014 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.